

Pasaules lielākais  
brūnums.

Ilgavas Valsts ģimnāzijas  
8<sup>F</sup> klases skolnieks  
Jura Heistere

18

Priņ ņemos laikos dzīvoja Ilzde, tāda pati meitene kā citas, tikai viena. Meitene auga kopā ar vecmāmiņu, kurai bija laba airds. Pār vecākiem viņas nerunāja, jo vecmāmiņa vienmēr teica: „lik labi, Ilzde, ka tu esi šajā pasaulē!”

Kā jau visi bērni, Ilzde mācījās, viņai bija draugi, bet atšķinās ar to, ka mātā sarunāties ar dzīvniekiem, kokiem, ziediem un arī pati ar sevi. Pie upes meitene smēla zivis, kad bija grūti, zaibais zuncis likatīgs kļiedāja oāmjas, sunītis Rēsis vedināja uz rotām. Pie mājas auga liels vītols, tajā meitene sēdēja un guva radošas domas latviešu valodas stundām, pie jaunā ozolīna mācījās matemātiku, bet ābele ļoti palīdzēja bioloģijas stundās.

Tā gāja laiks, un Ilzde bija izaugusi, nācās atstāt savus mīļos zivis, putnus, ziedus, vajadzēja

izvēlēties savu dzīves ceļu. Par visu vairāk  
meitene mīlēja savu vecmāmiņu un viņas pūķu  
dārzu. Tā arī nolēma savu dzīvi saistīt ar  
dārzniecību. Daudzi smūnāja par meitenes izvēli, kas  
nu tas par darbu, audzēt pūķus, tā varētu būt tikai  
aizrašanās, kas nebūs nekā nopietns. Taču ne pūķes,  
ne Ilzīte, ne vecmāmiņa tā nedomāja. Paši ziedi rāca  
uz abu sīvas mājas. Tāu apā pavasarī dārzu  
piecēja sniegpukstulīši, krokusīši, vīzbulī un citi  
sīki, ziediņi. Ap māju, kur Ilzīte dzīvoja, vienmēr  
bija saules ēļa, nekad nepūka auksti vēji, nekad  
nelija nejuurs, brāzmaus lietus, pat pērkonis ducināja  
mūli un maigi, arī sniegs bija dzidri balts. Līk  
skaisti bija pūķu lauki, kurus ganījās bīvu saimes,  
kā ziedēja iroas, arīši, jasmīni! Šie ziedi aplūca  
visus garāmgājējus, cilvēki apstājās, skatījās un  
piecēja šīs sirdis. Rudenī kā stalti zaldāti

dārgu rotāja gladiolu zobeni, dāliju čunuri lūsmoja  
jam pa gabalu. Briedijs, kas rotāja dārgu, bija lallie  
mīklīši. Tācu ziemā Iljitei uzlēdēja loqu rūtis  
kristāla leduspukšes. Akal laudis būnījās, kas valda  
šajā mājā.

Bet tas nav nekāds būnums, tā ir cilvēka sirds,  
kas ir tik skaista kā visi pasaules ziedi kopā. Je-  
klausieties katrā dziednā, kas mūs piecē no agra  
pavasara līdz vēlām rudenim! Jeklausieties, kā  
spēlē senājis vasaras vidū, viņa dziesmā ir  
daudz pamācību, kā dzīvot. Nedrīkst? Atnāciet pie  
Iljites dārga jau šodien, tur dzied sniegpulksteni,  
tie jums jau šodien daudz ko pastāstīs. Je-  
mācīs, kā mīlēt dzīvi, kā darīt sevi un citus  
laimīgus. Katrs vismazākais dziednāš jums no-  
vēlīs laimi, veiksni turpmākajā dzīvē.